

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem JUDr. Pavlem Kumprechtem ve věci žalobkyně **J. Ž.**, bytem X, zast. obecnou zmocněnkyní I. K., bytem X, proti žalovanému **Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské nám. 1245, Hradec Králové 3, PSČ 500 03, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 8. 2009, zn. 14156/VZ/2009-5, **t a k t o :**

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 5. 8. 2009, zn. 14156/VZ/2009-5, a rozhodnutí Městského úřadu Kostelec nad Orlicí ze dne 1. června 2009, č.j.: SOO 653/2009-2074/2009-ur PŘ/A/7/7/2009, s e z r u š u j í a věc se žalovanému v r a c í k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je p o v i n e n nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 2.000,- Kč do 8 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se domáhala zrušení shora uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl její odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Kostelec nad Orlicí ze dne 1. 6. 2009, č.j.: SOO 653/2009-2074/2009-ur PŘ/A/7/7/2009, jímž byla uznána vinnou ze spáchání přestupku proti veřejnému pořádku dle § 47 odst. 1 písm. a) zákona ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v platném znění (dále jen „přestupkový

zákon“), za což jí byla uložena sankce napomenutí a povinnost nahradit náklady řízení v paušální částce 1.000,--Kč. Žalobu odůvodnila následujícím způsobem.

Žalovanému předně vytýkala porušení § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. správního řádu, v platném znění (dále jen „správní řád“) s tím, že jí nebyla dána možnost vyjádřit se před vydáním žalovaného rozhodnutí k jeho podkladům. Z toho dovozovala celou řadu dalších důsledků, jež měly vliv na zákonnost rozhodnutí, a to od nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci až po údajné porušení Ústavy České republiky. V této souvislosti namítala, že v řízení, jehož výsledkem bylo žalované rozhodnutí, nebyli vyslechnuti žádní svědci. Marně prý navrhovala výslech zasahujícího policisty U. a D. K.. To vše vzdor ujištění hejtmána Královéhradeckého kraje, že její námítky budou v rámci odvolacího řízení vypořádány.

V další části žaloby žalobkyně brojila v podstatě proti tomu, že ačkoliv již bylo řízení o daném přestupku dříve zastaveno (poukazovala přitom na spis prvoinstančního správního orgánu č.j. 9499/2008), byla za něj znovu potrestána. Navíc podle ní bez provedení řádného důkazního řízení a s jistou předpojatostí, když se z účasti na jednání o přestupku, konaném dne 1. 6. 2009, řádně omluvila a přesto bylo již ten samý den ve věci rozhodnuto. Nebylo jí tak umožněno vyjádřit se k věci. Vzhledem k tomu žalobkyně navrhovala žalované rozhodnutí zrušit.

Žalovaný se vyjádřil k žalobě podáním ze dne 30. 11. 2009, v němž podrobně reagoval na žalobní námítky žalobkyně. K námitce o nemožnosti vést řízení o přestupku, o němž bylo řízení již jednou zastaveno, pod jiným číslem jednacím, žalovaný uvedl následující:

„Dne 5.09.2008, 26.09.2008 a 29.10.2008 obdržel správní orgán prvního stupně oznámení Policie ČR o přestupcích, jichž se měly dopustit žalobkyně a její dcera, I. K., dne 21.06.2008, dne 22.06.2008 a dne 29.09.2008 v obci Bolehošť. Jednalo se o podezření ze spáchání přestupků proti majetku dle § 50 odst. 1 písm. a), přestupku proti občanskému soužití dle § 49 odst. 1 písm. c) a přestupku proti veřejnému pořádku dle § 47 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích. Na základě těchto oznámení vyrozuměl správní orgán prvního stupně žalobkyni a I. K., že proti nim z moci úřední zahajuje řízení v uvedených věcech a předvolal je na 26.11.2008 k ústnímu projednání těchto věcí ve společném řízení, pro které založil spis sp. zn. SOO 9499/2008. Protože následně správní orgán prvního stupně dospěl k názoru, že zjištěné skutečnosti nasvědčují tomu, že jednáními, pro která bylo zahájeno přestupkové řízení, mohly žalobkyně a její dcera naplnit skutkové podstaty trestných činů, postoupil spis sp. zn. SOO 9499/2008 dle § 71 zákona o přestupcích Okresnímu státnímu zastupitelství v Rychnově nad Kněžnou a společné řízení, jež v uvedených věcech vedl, zastavil podle § 76 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích, neboť k postoupení došlo po zahájení řízení. O zastavení řízení byly žalobkyně a její dcera písemně vyrozuměny (13.01.2008 a 16.01.2008). Poté, co byla postoupená věc - na základě pokynu Okresního státního zastupitelství v Rychnově nad Kněžnou - Policií ČR přešetřena, byla dne 23.01.2009 znovu vrácena správnímu orgánu prvního stupně k projednání jako přestupek (správním orgánem prvního stupně byla zaevidována pod sp. zn. SOO 653/2009). Vrácena nebyla pouze věc skutku, spočívajícího v poškození HUP dne 22.06.2008, neboť v této věci bylo policejním orgánem shledáno důvodným zahájit úkony trestního řízení. Dne 23.02.2009 pak správní orgán prvního stupně rozhodl podle § 66 odst. 2 zákona o přestupcích o odložení těch „vrácených“ přestupkových věcí vedených pod sp. zn. SOO 653/2009, jichž se měla dopustit I. K., a to z důvodu, že sankce, kterou by bylo možno za přestupky

uložit, je bezvýznamná vedle trestu, který byl I. K. uložen rozsudkem Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou za jiný čin v trestním řízení. Dne 30.03.2009 pak byly dle § 66 odst. 3 písm. a) zákona o přestupcích odloženy i všechny „vrácené“ přestupkové věci vedené pod sp. zn. SOO 653/2009, jichž se měla dopustit žalobkyně, kromě věci podezření ze spáchání přestupku dle § 47 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích, jehož se žalobkyně měla dopustit dne 29.09.2008 neuposlechnutím výzvy veřejného činitele při výkonu jeho pravomoci, když bránila ve výstavbě zdi u domu čp. 109 v obci Bolehošť. Z uvedeného je patrné, že věc přestupku proti veřejnému pořádku dle § 47 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích, z jehož spáchání byla žalobkyně rozhodnutím správního orgánu prvního stupně, které bylo žalobou napadeným rozhodnutím potvrzeno, uznána vinnou, byla jedinou z věcí, které byly Policií ČR správnímu orgánu prvního stupně opětovně vráceny k projednání jako podezření ze spáchání přestupků a zaevidovaných u tohoto správního orgánu pod sp. zn. SOO 653/2009, u níž nedošlo k odložení podle § 66 odst. 3 písm. a) zákona o přestupcích. Podstatné rovněž je, že k zastavení řízení vedeného původně pod sp. zn. SOO 9499/2008 došlo podle § 76 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích. Rozhodnutí o zastavení řízení podle cit. ustanovení je rozhodnutím procesním a netvoří – na rozdíl od zastavení přestupkového řízení podle § 76 odst. 1 písm. a), b) a c) zákona o přestupcích – překážku věci rozhodnutí. Řízení ve věci přestupku dle § 47 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích, z jehož spáchání byla žalobkyně uznána vinnou, bylo zahájeno (po vrácení věci policií správnímu orgánu prvního stupně) doručením příkazu č.j. SOO 653/2009-2074/2009-ur PŘ/A/7/7/2009 ze dne 30.03.2009 žalobkyni (dne 06.04.2009). Jelikož byl příkaz včasným podáním odporu zrušen, správní orgán prvního stupně pokračoval v řízení (sp. zn. SOO 653/2009), o čemž byla žalobkyně vyrozuměna přípisem ze dne 24.04.2009 (viz list 193 spisu správního orgánu prvního stupně).“

Správní orgán tedy pokračoval v projednávání podezření, že žalobkyně spáchala přestupek dle § 47 odst. 1 písm. a) přestupkového zákona, jehož se měla dopustit dne 29. 9. 2008 neuposlechnutím výzvy veřejného činitele při výkonu jeho pravomoci, když bránila ve výstavbě zdi u domu čp. 109 v obci Bolehošť, ukončeného žalovaným rozhodnutím. Jak k němu žalovaný dále uvedl:

„Toto řízení bylo zahájeno doručením příkazu dne 6. 4. 2009 žalobkyni do vlastních rukou. Včas podaným odporem (v němž žalobkyně nazvala správní a organizační odbor Městského úřadu Kostelec nad Orlicí zkorumpovaným a podjatým orgánem) byl příkaz zrušen a správní orgán prvního stupně předvolal žalobkyni k ústnímu jednání nařízenému na den 11.05.2009.

Na toto jednání se žalobkyně nedostavila, když ve své omluvě ze dne 07.05.2009 jako důvod neúčasti opět uvedla podjatost a zkorumpovanost správního orgánu. Námitku podjatosti pak žalobkyně k výzvě správního orgánu prvního stupně dne 20.05.2009 „konkretizovala“ v tom smyslu, že vyjadřuje podjatost úředním osobám, podílejícím se na řešení přestupků, kdy tyto úřední osoby nejsou schopny rozhodovat, manipulují jednání, kdy předvolávají svědky v jinou dobu a neumožňují jí shlédnout veškeré důkazy. O námitkách rozhodl tajemník Městského úřadu Kostelec nad Orlicí usnesením č.j. SOO 653/2009-10430/2009-ur ze dne 20.05.2009 tak, že zaměstnance správního orgánu prvního stupně, určené jako oprávněné úřední osoby v řízení o přestupku proti veřejnému pořádku vedeném pod sp. zn. SOO 653/2009, z projednávání a rozhodování předmětné věci nevyloučil. Cit. usnesení bylo žalobkyni doručeno dne 21.05.2009. Správní orgán prvního stupně pak ve věci nařídil na den 01.06.2009 ústní jednání, k němuž žalobkyni řádně předvolal, avšak ke kterému se žalobkyně taktéž nedostavila - viz vyjádření sub1). Protože správní orgán prvního stupně vyhodnotil nepřítomnost žalobkyně jako takovou, která umožňovala projednat věc v její nepřítomnosti (a žalovaný tento jeho závěr shledal správným), ve věci dne 01.06.2009 po provedeném ústním jednání rozhodl, když při tomto ústním jednání provedl důkazy listinami - protokoly o výpovědích svědků F. K., Z. J., M. J., M. U., V. M., M. Š., V.

S., I. P. a P. R. provedených na ústním jednání dne 26.11.2008 v rámci řízení, které se vedlo pod sp. zn. SOO 9499/2008, a které posléze bylo podle § 76 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích zastaveno (viz výše). Svědecké výpovědi obsažené v uvedených protokolech se týkaly přestupků, jichž se měly žalobkyně a její dcera dopustit dne 21.06.2008, 22.06.2008 a 29.09.2008 (a tedy i přestupku proti veřejnému pořádku, pro nějž se vedlo řízení, jehož výsledkem bylo vydání rozhodnutí č.j. SOO 653/2009-2074/2009-ur PR/A/7/7/2009 ze dne 01.06.2009, které bylo předmětem přezkoumání žalovaným v odvolacím řízení). Předmětné protokoly byly při ústním jednání nahlas přečteny, což bylo správním orgánem prvního stupně zaprotokolováno. Žalobkyně namítá, že správní orgán prvního stupně byl povinen (pakliže zahájil – dle názoru žalobkyně nezákonně - nové řízení ve věci jejího přestupku proti veřejnému pořádku) předvolat k ústnímu jednání nařízenému na den 01.06.2009 nové svědky a vést řízení zcela nově. Za podklad svého rozhodnutí vzal správní orgán prvního stupně i videozáznam částečně zachycující situaci dne 29.09.2008 u domu čp. 109 v obci Bolehošť. Videokazeta obsahující předmětný videozáznam byla správnímu orgánu postoupena policií spolu se spisovou dokumentací dne 23.01.2009 při vrácení věci k projednání jako podezření z přestupků - viz vyjádření sub 1). Jak vyplývá z protokolu o ústním jednání konaném dne 01.06.2009, videozáznam byl při tomto ústním jednání přehrán a jeho obsah zaznamenán do protokolu. Poté, co správní orgán prvního stupně na základě shromážděných podkladů dospěl k závěru, že stav věci byl zjištěn natolik spolehlivě, že o něm nejsou důvodné pochybnosti, a v rozsahu nezbytném pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu, vydal rozhodnutí, jímž žalobkyni uznal vinnou z přestupku podle § 47 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích a uložil jí sankci napomenutí a povinnost nahradit náklady řízení. Žalovaný pak v odvolacím řízení, po přezkoumání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a řízení, jež jeho vydání předcházelo, neshledal taková pochybení, která by způsobovala jeho nesprávnost a nezákonnost. Neprovedení svědecké výpovědi policisty U., kterou požadovala žalobkyně, žalovaný neshledal takovou vadou řízení, která by měla vliv na soulad rozhodnutí správního orgánu prvního stupně s právními předpisy či na jeho správnost, a to s ohledem na to, že policista U., který byl jedním ze zakročujících policistů, by v uvedené věci sotva poskytl jiné poznatky než jeho kolegové a svědci a než ty, které vyplývají z výše uvedeného videozáznamu. Rovněž požadavek žalobkyně na doložení omluvy D. K. z ústního jednání konaného v rámci řízení vedeného pod sp. zn. SOO 9499/2008 a provedení jeho výsledku se jeví nedůvodným, neboť omluva se vztahovala k ústnímu jednání nařízenému v rámci řízení, které bylo zastaveno (SOO 9499/2008).“

S obsahem vyjádření žalovaného k žalobě, jakož i s jeho návrhem na rozhodnutí ve věci, se žalobkyně seznámila dne 27. 1. 2010, kdy nahlížela do soudního spisu. Žalovaný navrhoval žalobu zamítnout.

Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), a to bez nařízení jednání, neboť v dané věci zrušil žalované i prvoinstanční správní rozhodnutí, jež mu předcházelo, pro podstatná porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, jež měla za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé (viz dále odůvodnění a § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.). Dospěl přitom k následujícím zjištěním a právním závěrům.

Pokud jde o skutkový stav věci, žalovaný jej podrobně a odpovídajícím způsobem zrekapituloval ve výše uvedeném vyjádření k žalobě, takže jej nemusel krajský soud dále rozvádět. Z něho plyne, že o jednom a též skutku žalobkyně, přestupku proti veřejnému pořádku dle § 47 odst. 1 písm. a) přestupkového zákona,

jehož se měla dopustit, rozhodovaly orgány veřejné správy zúčastněné na řízení celkem dvakrát.

Nejdříve Městský úřad Kostelec nad Orlicí rozhodnutím ze dne 30. prosince 2008, č.j.: SOO 9499/2008-19561/2008-ur, řízení o něm zastavil, a to spolu s dalšími přestupkovými věcmi, když v již vedeném spojeném přestupkovém řízení dospěl k závěru, že zjištěné skutečnosti nasvědčují tomu, že by předmětná jednání mohla být posouzena jako trestný čin. Věc proto postoupil v souladu s § 71 písmeno a) přestupkového zákona Okresnímu státnímu zastupitelství v Rychnově nad Kněžnou.

Tento postup odpovídal § 76 odst. 1 písm. l) přestupkového zákona, podle něhož správní orgán řízení o přestupku zastaví, pokud byla věc po zahájení řízení postoupena státnímu zástupci s podezřením, že se jedná o trestný čin, nikoliv o přestupek. S ohledem na námitky žalobkyně, že již tímto rozhodnutím správní orgán věc rozhodl a nemohl proto o ní rozhodovat znovu a tvrzení žalovaného, že se jednalo jen o rozhodnutí procesní povahy, bylo třeba nejdříve stanovit povahu tohoto rozhodnutí o zastavení přestupkového řízení.

Krajský soud přitom konstatoval, že podle § 76 odst. 1 přestupkového zákona zastaví správní orgán přestupkové řízení v celé řadě případů, specifikovaných v něm pod písmeny a) až l). Mimo jiné zjistí-li např., že skutek, o němž se vede řízení, se nestal nebo není přestupkem, skutek nespáchal obviněný z přestupku, spáchání skutku, o němž se vede řízení, nebylo obviněnému z přestupku prokázáno, odpovědnost za přestupek zanikla a také byla-li věc po zahájení přestupkového řízení postoupena podle § 71 státnímu zástupci nebo orgánům policie, nasvědčují-li skutečnosti, že jde o trestný čin. Mezi těmito důvody zastavení řízení přitom uvedené zákonné ustanovení nečiní žádných rozdílů, nediferencuje je s ohledem možných dalších právních důsledků, tedy dává rozhodnutím o zastavení řízení na jejich základě jeden právní režim. Nerozlišuje tedy mezi nimi, nedělí je na rozhodnutí ve věci či rozhodnutí procesního charakteru. Je-li pak důvodem takového rozhodnutí, jak již uvedeno vpředu např. i zjištění o zániku trestnosti přestupků (tedy jednoznačný hmotněprávní důsledek), pak ovšem nelze z uvedeného dovodit jiný závěr, než že rozhodnutí vydaná podle § 76 přestupkového zákona jsou rozhodnutími ve věci.

Ostatně jaký význam mělo rozhodnutí Městského úřadu Kostelec nad Orlicí ze dne 30. prosince 2008, č.j.: SOO 9499/2008-19561/2008-ur, pro žalobkyni? Ten, že pro ni přestupkové řízení, do té doby vedené před uvedeným správním orgánem, skončilo. Stalo se tak nejen formálně, postoupením příslušných spisů Okresnímu státnímu zastupitelství v Rychnově nad Kněžnou, ale i fakticky. Od doby vydání rozhodnutí o zastavení přestupkového řízení totiž před prvoinstančním správním orgánem již toto řízení neprobíhalo. A upravuje-li se rozhodnutím procesní povahy průběh řízení, tak kterého řízení, když bylo zastaveno? Závěry žalovaného o charakteru tohoto rozhodnutí jako rozhodnutí procesní povahy proto považuje krajský soud za mylné, nehledě na to, že mu úvahy tohoto typu, a to s ohledem na znění zmíněného zákonného ustanovení a jeho povinnost uplatňovat státní moc jen

v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví, ani nepřislušely (viz článek 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod).

Dále je třeba vidět legální očekávání žalobkyně, že pokud bylo s ní vedené přestupkové řízení zastaveno, tak že v něm nebude dále pokračováno, aniž by toto rozhodnutí o zastavení přestupkového řízení bylo „odklizeno“. Prvoinstanční správní orgán však posléze rozhodl v dané věci znovu (viz jeho rozhodnutí ze dne 1. června 2009, č.j.: SOO 653/2009-2074/2009-ur PŘ/A/7/7/2009), přičemž žalobkyni uznal vinnou ze spáchání předmětného přestupku. Nastala tak situace, že vedle sebe byla dvě správní rozhodnutí o jednom a téže skutku, z nichž jedním bylo přestupkové řízení zastaveno a druhým byla žalobkyně za týž přestupek postižena sankcí. Takový postup však nebyl možný, neboť tomu bránila překážka věci pravomocně rozhodnuté (*rei iudicata*), a to až do doby, vymezené existencí pravomocného rozhodnutí Městského úřadu Kostelec nad Orlicí ze dne 30. prosince 2008, č.j.: SOO 9499/2008-19561/2008-ur, o zastavení řízení. Vydání nového rozhodnutí ve smyslu § 101 správního řádu totiž vzhledem k okolnostem věci nepřicházelo vůbec v úvahu ani nebylo zastavené řízení obnoveno. Žalovaný pak tyto zásadní skutečnosti pro posouzení věci nezjistil, když odvolání žalobkyně proti prvoinstančnímu správnímu rozhodnutí zamítl a potvrdil je. V důsledku toho ovšem trpí žalované rozhodnutí stejnými vadami, neboť žalovaný akceptoval prvoinstanční správní rozhodnutí, jehož vydání bránila překážka věci rozhodnuté.

Městský úřad Kostelec nad Orlicí ani žalovaný tak nedbali překážky bránící rozhodnutí ve věci, v důsledku čehož jsou jak žalované rozhodnutí, tak rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu, které mu předcházelo, nezákonná. Vzhledem k tomu také byla pro vady řízení podle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s., zrušena a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení (viz § 78 odst. 3 a 4 s.ř.s.). V něm budou správní orgány vázány právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (viz § 78 odst. 5 s.ř.s.). Pokud jde o další žalobní námitky, krajský soud se jimi pro bezpředmětnost nezabýval, když žalované rozhodnutí nemělo být vůbec vydáno.

Žalobkyně byla ve věci úspěšná, a proto má nárok na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s.ř.s.). Ty činí částku 2.000,--Kč za soudní poplatek (viz výrok II.).

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s.ř.s.).

Proti pravomocnému rozhodnutí je přípustná kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu, kterou lze podat z důvodů a za podmínek uvedených v § 102 a násl. s.ř.s. ve lhůtě dvou týdnů po doručení rozhodnutí prostřednictvím Krajského soudu v Hradci Králové. Pro tento případ by musel být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s.ř.s.).

Kasační stížnost jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí, je nepřipustná (§ 104 odst. 2 s.ř.s.).

V Hradci Králové dne 30. září 2010

JUDr. Pavel Kumprecht, v.r.
samosoudce